

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201979
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819201979.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom W. X/A, Z., proti žalovanej: O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/X, K. - O., o zaplatenie sumy 404 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4Csp/69/2019-61 zo dňa 9. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 404 eur, odplatu vo výške 168 eur, zmluvnú pokutu 33 eur, poplatky za upomienku vo výške 210 eur a zmluvný úrok v rozsahu 68 % ročne zo sumy 600 eur od 23.11.2015 do 30.12.2015, zo sumy 502 eur od 31.12.2015 do 18.01.2016 a zo sumy 404 eur od 19.01.2016 do zaplatenia.

2. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou došlo dňa 23.11.2015 k uzavretiu zmluvy o úvere č. 505900060, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 600 eur, ktorú čiastku sa žalovaná zaviazala vrátiť v lehote do 23.11.2016.

3. Následne okresný súd konštatoval, že predložená/dotknutá úverová zmluva je v absolútnom rozpore s ním citovanou právnou úpravou. Dodal, že v zmluve absentuje termín splatnosti splátok a ich výška. V zmluve je uvedená len konečná splatnosť úveru, ktorá bola dohodnutá zároveň ako doba splácania spotrebiteľského úveru.

4. Okrem toho žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 600 eur, pričom podľa zmluvy mala žalovaná zaplatiť 1.176 eur, čo je 96 % navýšenie odplaty a ostatných platieb spojených s poskytnutím úveru. Žalobca síce tvrdil, že žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru len sumu 196 eur, avšak ohľadom tohto tvrdenia neposkytol žiaden relevantný dôkaz.

5. S poukazom na úspešnosť žalovanej strany a s prihliadnutím na § 255 ods. 1 CSP súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu trov v plnom rozsahu.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa zrušenia veci a vrátenia súdu na ďalšie konanie.

7. Primárne namietal, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rámci textu „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1.176,- Eur, ak nie je dohodnuté inak do 23.11.2016...“ Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 1.176 eur s termínom splatnosti dňa 23.11.2016.

8. Ako je ďalej v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere jasne špecifikované/rozlíšené, splátka vo výške 1.176 eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 600 eur, z odplaty v sume 168 eur a úroku vo výške 408 eur (68,00 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku).

9. Rovnako podľa žalobcu nie je správne konštatovanie absencie údaju o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú zreteľne uvedené v bode 3. zmluvy o úvere: „Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 23.11.2016.“

10. Z uvedeného podľa odvolateľa s určitosťou vyplýva, že predmetná zmluva nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. V prípade osoby žalovaného má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalovaný navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. V tejto spojitosti záverom poukázal na závery (ohľadne vážnosti vôle, resp. ohľadne priemerného spotrebiteľa) vyslovené Krajským súdom v Žiline, resp. Súdny dvorom Európskej únie.

11. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu vrátil (§ 391 ods. 1 CSP) na ďalšie konanie.

13. Podaním došlým okresnému súdu dňa 26.4.2020 žalobca pristúpil (č.l. 44 spisu) k čiastočnému späťvzatiu žaloby (ohľadne poplatkov a zmluvného úroku).

14. Z obsahu spisu v danej súvislosti vyplýva (č.l. 39 spisu), že žalovanej bola žaloba doručená (už) dňa 24.2.2020, preto nie je aplikateľné ustanovenie § 145 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

15. Z opísaného vyplýva povinnosť súdu rozhodnúť o čiastočnom späťvzati, súd prvej inštancie však, hoci v odôvodnení rozsudku sám poukázal na predmetný dispozitívny úkon žalobcu (bod 3 napadnutého rozsudku), o tomto úkone nerozhodol ani formou samostatného uznesenia ani formou osobitného výroku v rámci rozsudku vo veci samej (kde ani v rámci odôvodnenia nie je vymedzený žiadny postoj, resp. stanovisko okresného súdu k dotknutej procesnej otázke).

16. Za opísaného procesného stavu je nutné uzavrieť, že okresný súd nepostupoval náležite vo vzťahu k dispozícii žalobcu so žalobným návrhom a v priebehu konania, vrátane času meritórneho rozhodovania, nebolo spôsobom zodpovedajúcim zákonu ustálené, čo je predmetom sporu/konania (čím zaťažil konanie vadou v zmysle § 380 ods. 2 CSP, keďže žalobu zamietol v celosti, t.j. aj v časti, kde už absentovala základná procesná podmienka sporového konania - návrh/žaloba). Je pritom nevyhnutné, aby v každom okamihu konania/vedenia sporu tak súd, ako i strany sporu jednoznačne vedeli, čo tvorí jeho predmet. Vzhľadom na logické (predovšetkým časové a procesné) súvislosti predmetnú nedôslednosť nie je možné odstrániť postupom odvolacieho súdu.

17. Následne - v reakcii na predstreté odvolacie dôvody - je potrebné zo strany krajského súdu uzavrieť, že napadnutý rozsudok vykazuje aj zjavné prvky nepreskúmateľnosti/arbitrárnosti. Konštatovanie okresného súdu, že „zmluva je v absolútnom rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami“, za stavu keď okresný súd odcitoval (úplne zbytočne zahlcujúcim a mätúcim spôsobom) kompletne znenie § 52 a § 53 OZ, spolu v rozsahu 20 odsekov, neguje možnosť/oprávnenie strán sporu, odvolateľa ako i odvolacieho súdu jednoznačne mať zodpovedanú základnú otázku, a to že rozpor (zmluvy, resp. ktorého

jej zmluvného dojednaní) s ktorým z tohto kvanta samostatných právnych noriem mal okresný súd na mysli.

18. Pokiaľ v ďalšej časti súd prvej inštancie hovorí o chýbajúcich údajoch o termíne splatnosti splátok, ich výške, resp. konečnej splatnosti úveru, prehliada podstatnú skutkovú okolnosť (viď zmluva na č.l. 18 spisu) a to, že zmluvné strany splatnosť dojednali formou možnosti úhrady úveru formou jednej splátky vo výške 1.176 eur do 23.11.2016. Okresný súd sa však vôbec nezaoberal hodnotením (konkrétnych dôvodov neplatnosti práve) takéhoto zmluvného dojednaní. Napokon ak okresný súd poukazuje na „navýšenie odplaty“ vo výške 96 %, tu opäť úplne absentuje úvaha o právnom dôsledku tejto skutočnosti.

19. Konštatované pochybenia vo svojom súhrne predstavujú zásah do zákonom priznaných práv sporových strán do takej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

20. Úlohou okresného súdu v ďalšom postupe preto bude dôsledne rešpektovať procesné povinnosti, vrátane nevyhnutnosti rozhodnúť o dispozitívnom úkone žalobcu, následne vo veci (ak nenastane iná procesná situácia) meritorne rozhodnúť s prihliadnutím na vyššie naznačené intencie. Samozrejmosťou je vyhotovenie náležitého odôvodnenia rozhodnutia, ktoré dostatočne jasne bude vysvetľovať jednotlivé úvahy, východiská a z nich rezultujúce závery okresného súdu.

21. Ako závislý výrok od (zrušenej) meritornej časti musel byť zrušený i výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania - § 396 ods. 3 CSP.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.